

Горобці

Степан Руданський

Стоїть руде Жиденя
У чорній ярмурці,
Під пахвою "алеф-бет"
В новій шабатурці.

І "цицели" аж до пят,
Пейсики нівроку!
Стоїть, дивить ся собі
На школу високу.

А на школі горобців
До стилої мами.
Тік і вють ся понад дах
Цілими мірками.

Задивилось Жиденя...
Аж рабін лучив ся:
"А куди, — питає, — так,
Хасю, задивив ся?"

— "Я дивлю ся, — каже той, —
На той бідний птиця,
Де то дінеть ся воно,
Як школа спалить ся?"